

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Nowaczyński

Sędziowie: SO Arkadiusz Kuta

SO Dorota Zientara (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycielki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnikowi J. S.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzycielki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt I Co 578/13

postanawia :

1. zmienić zaskarżone postanowienie i nadać klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 29 grudnia 2010 r., sygn. akt XVI Nc-e 660926/10 na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz zasądzić od dłużnika J. S. na rzecz wierzycielki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 127 zł (sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
2. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzycielki kwotę 90 (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Elblągu oddalił wniosek wierzycielki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko J. S. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lublinie w dniu 29 grudnia 2010 r., sygn. XVI Nc-e 660926/10.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż wierzycielka (...) S.w G. przeniosła na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością L. przysługującą jej wierzytelność, a następnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością L. przeniosła przedmiotową wierzytelność na rzecz wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu Rejonowego przedłożone wraz z wnioskiem uwierzytelnione wypisy aktów notarialnych z dnia 23 sierpnia 2012 r., zawierające oświadczenia, z których wynikało, iż osoby uprawnione do reprezentowania (...). S.w G., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością L. oraz (...) Sp. z o. o. w S., potwierdziły dokonanie cesji przedmiotowej wierzytelności w dniu 26 marca 2012 r. (najpierw pomiędzy (...) im. (...) w (...) Sp. z o.o. w L., a następnie pomiędzy (...)

Sp. z o.o.w L.i wnioskodawcą) – nie mogły zostać uznane, w myśl art. 788 § 1 k.p.c., za dokumenty wystarczające do wykazania faktu przejścia uprawnienia. Zdaniem tego Sądu obowiązkiem wnioskodawczyni było przedłożenie dwóch umów cesji wierzytelności z dnia 26 marca 2012 r. poświadczających zarówno pierwotne przejście wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o.w L., jak i późniejsze jej przeniesienie na rzecz wnioskodawczyni.

Zażalenie od tego postanowienia wniosła wnioskodawczyni. Zarzucając błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 788 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, iż przedłożone dokumenty były niewystarczające do nadania klauzuli wykonalności, domagała się jego zmiany, uwzględnienia wniosku oraz zasądzenia kosztów postępowania klauzulowego i zażaleniowego.

W ocenie skarżącej przeniesienie wierzytelności – najpierw ze (...) im. (...)w G.na (...) Sp. z o.o.w L., a następnie z (...) Sp. z o.o.w L.na rzecz wnioskodawczyni – zostało wykazane za pomocą oświadczeń z dnia 23 sierpnia 2012 r. złożonych w formie aktu notarialnego. Zgodnie z art. 2 ust 2 Prawa o notariacie oświadczenia te należało uznać za dokumenty urzędowe, korzystające z domniemania autentyczności oraz domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Przedstawiono akty notarialne, w których zawarte jest oświadczenie pierwotnego wierzyciela (...) im. (...)w G.i jego następcy - (...) sp. z o. o.w L., że podmioty te zawarły umowę przelewu wierzytelności stwierdzonej nakazem zapłaty wydanym w sprawie XVI Nc-e (...), przy czym ostatecznym nabywcą tej wierzytelności jest (...) sp. z o. o.w S..

W ocenie skarżącego za udowodnione uznać należy to, co wynika z treści wskazanych dokumentów. Nieusprawiedliwionym poszerzeniem kognicji sądu klauzulowego byłoby obligowanie wierzyciela do przedłożenia dokumentu zawierającego oświadczenia woli o przeniesieniu praw lub obowiązków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzycielki zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 788 k.p.c. przesłanką warunkującą nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, z zaznaczeniem przejścia uprawnień z dotychczasowego na nowego wierzyciela, jest wykazanie i udokumentowanie faktu przejścia tych uprawnień za pomocą ściśle określonych środków dowodowych, którymi są dokumenty urzędowe lub prywatne z podpisami urzędowo poświadczonymi.

W doktrynie i orzecnictwie przyjmuje się, że przejście uprawnień lub obowiązków powinno być ujęte w dokumencie mającym stanowić podstawę do nadania klauzuli w drodze przewidzianej w art. 788 § 1 k.p.c w taki sposób, by możliwe było stwierdzenie, że przejście rzeczywiście nastąpiło. Decyduje zatem każdorazowo treść konkretnego, poddawanego ocenie dokumentu, przy czym ocena ta powinna być prowadzona przy zachowaniu reguł wykładni, uwzględniać powinna zatem także okoliczności powstania dokumentu i uwarunkowania, w jakich funkcjonuje podmiot, który go wystawił (zobacz: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2007 r., III CZP 101/07, Lex 319931).

Dla wykazania przejścia uprawnień skarżąca dołączyła do wniosku poświadczony za zgodność z oryginałem przez reprezentującego go adwokata odpis aktu notarialnego, zawierającego oświadczenie, w którym (...) im. (...)z siedzibą w G.i z (...) sp. z o.o.z siedzibą w L.potwierdziły, że w dniu 26 marca 2012 r. na podstawie umowy przelewu wierzytelności, w treści nadanej aneksem nr (...)z dnia 9 sierpnia 2012 r., (...)dokonała przelewu wierzytelności określonych w załączniku do umowy na rzecz (...), a (...)ten przelew przyjęła. Nadto do wniosku dołączono poświadczony za zgodność z oryginałem przez reprezentującego go adwokata odpis aktu notarialnego, zawierającego oświadczenie, w którym (...) sp. z o.o.z siedzibą w L.i (...) sp. z o.o.z siedzibą w S.potwierdziły, że w dniu 26 marca 2012 r. na podstawie umowy dotyczącej obsługi wierzytelności, w treści nadanej aneksem nr (...)z dnia 9 sierpnia 2012 r., (...)dokonała powierniczego przelewu wierzytelności określonych w załączniku do umowy na rzecz A., a A. ten przelew przyjęła.

Nie ulega wątpliwości, że akt notarialny jest dokumentem urzędowym w rozumieniu 244 § 1 k.p.c., a tym samym w rozumieniu 788 § 1 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 2 § 2 ustawy - Prawo o notariacie, czynności notariusza dokonane zgodnie z prawem „mają charakter dokumentów urzędowych”, a zatem należy je uznać za dokumenty urzędowe.

W myśl art. 244 k.p.c. w związku z art. 252 k.p.c. dokumenty urzędowe korzystają z dwóch domniemań prawnych, tj. z domniemania autentyczności (dokument pochodzi od osoby lub organu wskazanego jako jego wystawca, a zatem, że nie jest sfałszowany) oraz z domniemania zgodności z prawdą (zaświadcza prawdziwy stan rzeczy). Obydwa te domniemania należą do grupy domniemań wzruszalnych. Domniemanie zgodności z prawdą jest niekiedy nazywane błędnie domniemaniem prawdziwości (por. uwagi do art. 252). Domniemanie to z natury rzeczy występuje jedynie przy dokumentach typu sprawozdawczego, czyli dokumentach informujących, zwanych także dokumentami narratywnymi. Jedynie bowiem w dokumentach sprawozdawczych (inaczej - narratywnych, informujących, deklaracyjnych, poświadczających, zaświadczających, stwierdzających, opisowych), tj. w dokumentach zawierających oświadczenia wiedzy (np. raporty, sprawozdania, zaświadczenia, poświadczenia, protokoły, pokwitowania, decyzje administracyjne deklaratywne, notatki urzędowe) występuje problem, czy dokumenty te przedstawiają stan rzeczy zgodny ze stanem rzeczywistym /prawdziwym/. W dokumentach typu konstytutywnego (inaczej - sprawczych, stanowiących, rozporządzających, skutkujących, działających), tj. w dokumentach zawierających oświadczenia woli, nie może powstać problem ewentualnej zgodności lub niezgodności z prawdziwym stanem rzeczy, gdyż dokumenty te wyrażają, czyli ucieleśniają (inkorporują) oświadczenia woli stron, a same oświadczenia woli nie mogą być „prawdziwe” lub „nieprawdziwe”, mogą jedynie być ważne lub nieważne oraz skuteczne lub bezskuteczne. Z tych przyczyn domniemanie zgodności treści dokumentu urzędowego z prawdą statuowane w art. 244 § 1 k.p.c. dotyczy wyłącznie dokumentów urzędowych sprawozdawczych (narratywnych). Domniemanie to może być obalane wszelkimi środkami dowodowymi (zobacz: Krzysztof Knoppek, Komentarz do art. 244 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex).

Dołączone zatem do wniosku dokumenty są niewątpliwie dokumentami urzędowymi o charakterze sprawozdawczym, albowiem zawierają oświadczenie wiedzy, że na mocy zawartej umowy strony dokonały przelewu wierzytelności. Z takimi dokumentami urzędowymi – jak wyjaśniono wyżej - wiąże się domniemanie prawdziwości, które czyni z tych dokumentów podstawowy środek dowodowy również w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy podzielił stanowisko skarżącego, że dołączając opisane wyżej dokumenty spełnił on wymóg określony w art. 788 § 1 k.p.c., a mianowicie wykazał dokumentem urzędowym, że doszło do przejścia uprawnień ze (...) im. (...)z siedzibą w G.na z (...) sp. z o.o.z siedzibą w L., a następnie z (...) sp. z o.o.z siedzibą w L. na (...) sp. z o.o.z siedzibą w S..

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., na mocy art. 788 § 1 k.p.c., orzekł jak w pkt I postanowienia.

O kosztach postępowania za pierwszą instancję orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art.770 k.p.c. i § 11 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art.770 k.p.c. i § 11 ust. 1 pkt 13 w związku z § 13 ust. 2 pkt 1 wymienionego wyżej rozporządzenia.